

ویژگی‌های حکومتی حضرت مهدی(عج) و پیامبر اکرم(ص)

متخصص حوزه مهدویت به بررسی شیوه حکمرانی و ویژگی‌های حکومتی حضرت مهدی(عج) با پیامبر اکرم(ص) پرداخت و گفت:

متخصص حوزه مهدویت به بررسی شیوه حکمرانی و ویژگی‌های حکومتی حضرت مهدی(عج) با پیامبر اکرم(ص) پرداخت و گفت: به بیان ساده تر، حکومت پیامبر(ص) اساسنامه حکومت الهی را طراحی و اجرا کرد، و حکومت امام زمان(عج) عینیت یافته کامل و جهانی همان الگو در مقیاسی بزرگ تر و با امکاناتی وسیع تر خواهد بود.

حجت الاسلام والمسلمین علیرضا یوسفی راستگو متخصص حوزه مهدویت در همدان مسئله حکومت و رسالت پیامبر اکرم(ص) از مهم ترین سرفصل های برنامه الهی در سیر تاریخ بشریت بوده که با نزول برترین کتاب آسمانی و تثبیت امر امامت و ولایت ائمه اطهار علیهم السلام، عالم را با سرعت بیشتری به سمت آینده تا رسیدن به تحقق کامل حکومت الهی در پهنه جهان هستی به واسطه امام عصر(عج) و پس از آن، تا قیامت سوق دهد. این همان وعده ای است که خداوند حداقل از زمان خلقت آدم(ع) به همگان ارائه داده است.

به منظور بررسی ارتباط حکومت اسلامی که پیامبر گرامی اسلام پایه گذاری کردند و تشکیل حکومت مهدوی، ویژگی های حکومت پیامبر اکرم(ص) و حضرت مهدی(عج) و بررسی اشتراکات ساختار حکومتی این دو، خبرنگار ایکنا از همدان، با حجت الاسلام والمسلمین علیرضا یوسفی راستگو، متخصص حوزه مهدویت در همدان گفت وگویی کرده است که مشروح آن را در زیر می خوانیم:

ایکنا _ ساختار حکومتی امام زمان(عج) و پیامبر اکرم(ص) چه اشتراکات و تفاوت هایی دارند؟

حکمرانی پیامبر(ص) و امام زمان(عج) از جنبه های بسیاری دارای مشابهت های اساسی هستند، اما به دلیل تفاوت در شرایط زمانی و مکانی، در برخی جزئیات و نحوه اجرا تفاوت دارند. اما در یک نگاه کلی مشابهت ها در اهداف، مبانی و اصول کلی حکومت است و تفاوت ها نیز در شرایط اجرا، روش ها و گستره حکومت است.

منشأ الهی حکومت یکی از اشتراکات این دو ساختار حکومتی است. اساس حکمرانی هر دو، «حق الهی» و «نصب الهی» است. آنان حاکمانی منتخب مردم نیستند، بلکه از سوی خداوند برای هدایت بشر انتخاب شده اند. این اصل در مقابل نظریه های قرارداد اجتماعی یا حکومت مردمی محض قرار می گیرد.

هدف اصلی هر دو قرب به خداوند است. هدف نهایی از تشکیل حکومت توسط هر دو، صرفاً رفاه مادی یا قدرت طلبی نیست، بلکه ایجاد بستری برای عبودیت و بندگی خدا، گسترش عدالت، تعالی اخلاقی انسان ها و هدایت آنان به سوی قرب الهی است. دنیا مزرعه آخرت است.

همچنین قانون اساسی و مبنای حکمرانی هر دو، احکام و قوانین اسلام (قرآن و سنت) است. آنان قانون گذار مستقل نیستند، بلکه مجری و مبیین احکام الهی هستند. در حکومت هر دو، احکام اسلامی در تمامی عرصه های فردی، اجتماعی، قضایی، اقتصادی و فرهنگی حاکم است.

عدالت محوری نیز از اشتراکات این دو ساختار است. یکی از بارزترین اهداف حکومت هر دو، برقراری عدالت در تمامی سطوح جامعه است. عدالتی که شامل تمامی اقشار، ادیان و نژادها می شود. روایات بسیاری بر این موضوع تأکید دارند که زمین را از عدل و داد پر می کند، همان گونه که از جور و ستم پر شده است.

هر دو رهبر، معصوم مصون از خطا و گناه هستند. این عصمت تضمین کننده صحت و عدالت در اجرای قوانین و تصمیم گیری ها است. مردم می دانند حاکمشان بر اساس هوای نفس عمل نمی کند.

منش و روش هر دو، آمیخته با اخلاق نیکو، رحمت، مهربانی با مؤمنان و صلابت در برابر دشمنان است. رسول خدا(ص) «رحمه للعالمین» بود و امام زمان(عج) نیز تجلی کامل همان رحمت الهی است.

ایکنا _ آنچه باعث می شود این دو حکومت در عین مشابهت های فراوان، تفاوت هایی نیز داشته باشند، چیست؟

شرایط آغاز حکومت یکی از این تفاوت هاست. پیامبر(ص) حکومت را در شرایطی بسیار سخت و از صفر آغاز کرد. جامعه عربستان در جهل و بت پرستی بود. ایشان با مقاومت های شدید داخلی (مشرکان مکه) و خارجی (امپراتوری روم و ایران) مواجه بود و به تدریج پایه های حکومت اسلامی را بنا نهاد.

امام زمان(عج) حکومت خود را در شرایطی آغاز می کند که جهان از ظلم و جور پر شده و بشریت به بن بست رسیده است. ایشان با پشتوانه تاریخی اسلام و تجارب بشری، حکومت جهانی خود را مستقر می سازد. آغاز حکومت ایشان با قیام و پیروزی نهایی حق بر باطل همراه است. محدوده و گستره حکومت نیز دیگر تفاوت این دو است.

حکومت پیامبر(ص) اگرچه جهانی بود (جهانی بودن رسالت)، اما در عمل محدود به شبه جزیره عربستان و بخش هایی از منطقه بود. اما امام زمان (عج) حکومت او جهانی است. تمامی کره زمین تحت فرمان او قرار می گیرد و هیچ منطقه ای از دایره عدالت او خارج نیست «یملأ الأرض قسطاً و عدلاً كما ملئت ظلماً و جوراً».

سومین تفاوت در مخالفان و دشمنان است. پیامبر(ص) با دشمنان مشخص و عینی مانند مشرکان قریش، یهودیان بنی قینقاع و بنی نضیر، و منافقان داخلی مانند عبدالله بن ابی سرکرده منافقان روبه رو بود. اما امام زمان(عج) با دشمنان جهانی و ساختاریافته تری مواجه است. روایات از «دجال» نماد فریب و مادیت طلبی، «سفیانی» نماد استکبار و طغیان و لشکرهای بزرگ جهانی به عنوان دشمنان اصلی یاد می کنند. معجزات و امور خارق العاده نیز تفاوتی دیگر است.

پیامبر(ص) اگرچه معجزاتی مانند شق القمر داشتند، اما اداره حکومت عمدتاً در چارچوب قوانین طبیعی و عادی جهان پیش می رفت.

امام زمان(عج) در حکومت ایشان، امور خارق العاده به صورت گسترده تری ظاهر می شود. استفاده از دانش های خاص مانند خواندن کتب آسمانی پیشین، ارتباط با فرشتگان و حل مشکلات به شیوه های معجزه آسا در روایات ذکر شده است. البته قوانین طبیعی نیز پابرجا خواهند بود.

طول دوران حکومت پیامبر در مدینه حدود ۱۰ سال به طول انجامید. امام زمان(عج) بنا بر روایات، دوران حکومت ایشان بسیار طولانی خواهد بود (صدها سال) تا برکات حکومت الهی به طور کامل محقق شود.

جامعه تحت حکومت ایشان جامعه ای در حال گذار از جاهلیت به اسلام بود و هنوز نفاق و شرک به طور کامل ریشه کن نشده بود. اما جامعه تحت حکومت امام زمان، جامعه ای یکدست و یکپارچه در ایمان یا حداقل تسلیم در برابر حق خواهد بود. ظرفیت های عقلی و معنوی انسان ها به حدی می رسد که امکان پذیرش کامل عدالت و حکومت الهی فراهم می شود.

به بیان ساده تر، حکومت پیامبر (ص) الگو و اساسنامه حکومت الهی را طراحی و اجرا کرد و حکومت امام زمان(عج) عینیت یافته کامل و جهانی همان الگو در مقیاسی بزرگ تر و با امکاناتی وسیع تر خواهد بود.